

Nr 505

Av herr Oskarson m. fl., *angående stödet till de frivilliga försvarsorganisationerna.*

(Lika lydande med motion nr 432 i Första kammaren)

Under hösten 1968 framlade 1966 års värnpliktskommitté ett delbetänkande »Frivilligförsvaret 1» (SOU 1968:54) där kommittén behandlar de frivilliga försvarsorganisationer som är upptagna i den s. k. frivilligkungörelsen samt dessutom Frivilliga flygkåren, Sjövärnskåren och Svenska fallskärmsklubben. I ett kommande betänkande avser kommittén att ta upp hemvärnets utbildning samt samordningsfrågor mellan krigsmakten och totalförsvaret i vad rör utbildning.

I »Frivilligförsvaret 1» konstaterar kommittén att det nuvarande systemet för frivilligutbildningen är väl grundat och att de förslag som kommittén har kommit fram till är förbättringar på det nuvarande systemets grund. Den anpassning till tidens krav som föreslås tar sikte på en högre kvalitet på den frivilliga utbildningen. Detta medför ökade krav på den enskilde likaväl som på högre effektivitet i organisation och utbildningsarbete. Vt 66 har också dragit konsekvenserna av detta sitt resonemang och föreslagit en betydlig höjning av statsanslaget till frivilligorganisationerna. Kommittén framhåller också vikten av att det nya utbildningssystemet liksom övriga förslag av ekonomisk och organisatorisk art bör genomföras så snart som möjligt. Detta bl. a. mot bakgrunden av det nya värnpliktsystemet VU 60 som redan har tillämpats i två år. Vt 66 kommer därför fram till att det nya systemet för frivilligutbildningen successivt bör införas från den 1 juli 1969.

Departementschefen föreslår emellertid i årets statsverksproposition att förslag på grundval av betänkandet »Frivilligförsvaret 1» icke framlägges för riksdagen innan nästa delbetänkande, där hemvärdet behandlas, föreligger färdigt, och departementschefen förutsätter att ett samlat förslag skall kunna föreläggas 1970 års riksdag.

Denna fördröjning av en sedan många år och i olika sammanhang utlovad reform är beklaglig. Det synes knappast sannolikt att nästa delbetänkande kan föreligga färdigt i så god tid att det hinner remissbehandlas och komma med som ett samlat förslag i 1970 års statsverksproposition. Om dessa farhågor besannas skulle frivilligorganisationerna få vänta ytterligare ett år på en absolut nödvändig reform. Detta skulle väcka mycken olust och oro och vara till stort men för utbildningsarbetet inom det frivilliga försvaret. Vi vill därför föreslå att proposition grundad på »Frivilligförsvaret 1»

snarast och senast våren 1970 förelägges riksdagen för beslut. Några hinder för en sådan handläggning av ärendet kan vi inte finna är för handen.

Frivilligorganisationerna arbetar under mycket kärva ekonomiska villkor och är i behov av en snar förbättring om det icke skall inverka menligt på deras möjligheter att lösa de uppgifter som statsmakterna fastställt — att stärka landets försvarskraft.

Under det senaste året hade utbildningen inom flera områden kunnat ökas högst väsentligt om medelstillgången icke lagt hinder i vägen. Upprepade framställningar från förbunds- och föreningshåll om ökade anslag för utbildningsändamål har måst avslås.

En fortsatt utbyggnad av ungdomsverksamheten inom frivilligorganisationerna torde vara ett starkt önskemål inte bara från de utgångspunkter frivilligorganisationerna har att företräda utan i lika hög grad från samhällets sida. En meningsfull sysselsättning för ungdomen är utan tvekan ett verkamt medel att motverka asocial utveckling — narkotikamissbruk och brottslighet. Därför är ungdomsverksamheten inom frivilligorganisationerna värda allt stöd från statsmakternas sida.

Det reformerade system för frivilligorganisationernas arbete som föreslagits av Vk 66 innebär som tidigare framhållits ökade krav på flera områden inom det frivilliga försvarsarbetet. För att övergången till det nya systemet skall gå smidigt och friktionsfritt är en omfattande information till organisationer och deras medlemmar liksom till samverkande myndigheter nödvändig. Medel för denna information bör ställas till frivilligorganisationernas förfogande.

Det är ytterligt angeläget att organisationerna icke nu hämmas i sin verksamhet inför övergången till ett nytt system, som med stor sannolikhet kommer att genomföras. Ett starkt önskemål är att frivilligorganisationernas nuvarande utbildningsnivå skall kunna bibehållas och att de dessutom skall få utrymme för att anpassa denna till det nya systemet. För att detta skall vara möjligt kräves mindre anslagshöjningar i förhållande till vad departementschefen föreslagit.

Vi vill därför föreslå att anslagen till Frivilliga befälsutbildningsrörelsen m. m. räknas upp med följande belopp

CFB, befälsutbildning, ungdomsutbildning och information	kr.	75 000
FVRF, utbildning	»	10 000
SKBR, utbildning	»	40 000
FMCK, utbildning	»	4 000
Gemensamt för förnödenheter	»	50 000
Summa frivilliga befälsutbildningsrörelsen m. m.	kr.	179 000
Lottaorganisationen, utbildning	kr.	100 000
Sjukvårdsväsendet i krig, utbildning	»	50 000
Frivilliga djursjukvården i krig, utbildning	»	15 000

Med stöd av vad ovan anförts hemställas,

I. att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställer att förslag på grundval av betänkandet »Frivilligförsvaret 1» utan att delbetänkandet angående hemvärdet inväntas snart föreläggas riksdagen för beslut, dock senast våren 1970,

II. att riksdagen måtte till nedan angivna organisationer anvisa

Frivilliga befälsutbildningsrörelsen m. m.	kr. 5 900 000
Lottaorganisationen	» 2 572 000
Frivilliga sjukvårdsväsendet i krig	» 416 000
Frivilliga djursjukvården i krig	» 70 000

Stockholm den 28 januari 1969

Gunnar Oskarson (m)

B.-O. Thylén (m) Karin Wetterström (m) Per Petersson (m)

i Gäddvik

Arne Persson (cp) Hans Wachtmeister (m) Alf Wennerfors (m)

i Heden
